

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ТА ФІЛОСОФІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Науменко Леонід Юрійович, професор, завідувач кафедри медико-соціальної експертизи і реабілітації ФПО ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України,

Борисова Інна Станіславівна – кандидат медичних наук, доцент кафедри медико-соціальної експертизи і реабілітації ФПО ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»,

Березовський Віталій Миколайович - кандидат медичних наук, доцент кафедри медико-соціальної експертизи і реабілітації ФПО ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Сьогодні в Україні, в умовах реформування медичної галузі, йде осмислення того, якою повинна бути медична освіта, яка її місія, роль і місце в зміцненні здоров'я населення. Напрямки, щодо відповідей на нагальні запити медичної освіти держави, практичної ланки медичної галузі, потреб та сподівань споживачів медичних послуг, відображені у прийнятому в 2014 році «Закону про вищу освіту» [1].

Основним положенням «Закону ...», відповідно до вимог і очікувань українців, медична освіта повинна розкрити творчий потенціал і можливості самореалізації кожної особи, яка працює на благо українців в медичній галузі. Таким чином, сьогодні освіта повинна відповідати умовам реформування медичної галузі: бути доступною для всіх; безперервною; якісною; різносторонньою; заснованою на сучасних технологіях та принципах доказової медицини; активною (тобто орієнтовану на самостійність тих, що навчаються); відповідною сучасним потребам охорони здоров'я. Ці вимоги віддзеркалюють проблемні питання вітчизняної медичної післядипломної освіти лікарів експертів на сучасному етапі [2, 3, 4].

Особливостями післядипломного етапу підготовки є звернення педагога до дорослого, часто досвідченого фахівця із значним клінічним

досвідом, до споживача знань, який досить точно знає, яких саме знань і в якій галузі він потребує. Нещодавно, потреби у нових медичних знаннях можливо було задовольнити тільки традиційними носіями – підручниками, методичними посібниками, монографіями, лекціями. В той же час, розвинений інформаційний простір України дає широкий доступ до матеріалів конгресів, з'їздів, конференцій не тільки вітчизняних, а й Європейського та всесвітнього рівня.

Таким чином, сьогодні післядипломна освіта в медицині повинна демонструвати максимальну гнучкість і оперативність в реагуванні щодо зростання об'єму наукової інформації в галузі, яка оновлюється кожні 6-8 років. Саме післядипломний етап освіти в сучасних умовах розвитку суспільства та високими зростаючими потребами населення у високоякісних медичних послугах стає провідною ланкою у мінімізуванні існуючого дистанціювання між системою підготовки кадрів та практичною ланкою охорони здоров'я [5].

На кафедрі медико-соціальної експертизи і реабілітації факультету підвищення кваліфікації ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України» з успіхом впроваджений один з найбільш прогресивних методів навчання - проблемно-орієнтоване навчання, який на нашу думку має більш широко застосуватися саме в системі післядипломної освіти. При такому підході при вирішенні учбових проблем слухачам циклу післядипломного підвищення кваліфікації запропоновано умовами поставленої цілі використовувати знання з різних дисциплін, виходячи з логіки рішення ситуативної задачі. Завдяки цьому стираються тимчасові грані між теоретичними та клінічними дисциплінами, є можливість доповнити їх сучасними науковими досягненнями. За допомогою цього методу навчання лікар підходить до вирішення проблеми самостійно, замість «студентського» заучування рішення, на основі використання нових знань з позицій доказової медицини. Курсант не тільки знайомиться із запропонованою йому

інформацією, але навчається тому, як і де можливо отримати необхідну інформацію, що постійно змінюється, як поводитися з нею критично, застосовувати її на практиці, уникаючи при цьому догм.

Висновки:

1. Сучасні напрямки реформування медичної галузі в питаннях післядипломної освіти окреслені в «Законі про вищу освіту» та відповідають сучасним потребам лікарів експертів України.
2. Впровадження проблемно-орієнтованого методу в практику кафедр післядипломної освіти робить крок вперед в медичній науці і практиці, формуючи фаховий кругозір шляхом виявлення і формування у медичних працівників потреб в нових знаннях. Такий метод допомагає вирішити потреби фахівців охорони здоров'я адаптуватися до змін і інновацій.

Література:

1. Закон України "Про вищу освіту" від 01.07.2014 № 1556-VII.
2. Національна доктрина розвитку освіти в Україні у XXI ст.: Затв. Указом Президента України від 17 квітня 2002 р. № 347 // Освіта України. – 2002. – 23 квітня (№ 33).
3. Левчук Л. В. Тенденції світового розвитку вищої освіти / Л. В. Левчук // Publish journal РГПУ. - <http://rspu.edu.ru/university>.
4. Система управління якістю медичної освіти / [І.Є. Булах, О.П. Волосовець, Ю.В. Вороненко та ін.]. – Дніпропетровськ: АРТ-ПРЕСС, 2003. – 212 с.
5. Чемерис О.А. Якість освіти як загальна тенденція європейської інтеграції / О.А. Чемерис // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2005. – Вип. 25.